

Fryd dig ved livet
(Hver glædens ven)

Tekst: Johann Martin Usteri (1763-1827)
"Freut euch des Lebens"
Oversat af Rasmus Franckenau (1767-1814)
Melodi: Hans Georg Nageli (1773-1836)

1.

Man skaber sig så gerne kval,
og søger Torne uden Tal;
men vandrer Lillien kold forbi,
som blomstrer for vor Fod.

*Fryd dig ved Livet
i dine Dages Vår!
Pluk Glædens Rose
før den forgår!*

2.

Når Uvejr mørkner Vårens Dag,
og Torden ruller Slag i Slag,
så smiler Aftenrødens Glans
jo dobbelt ren og skøn.

*Fryd dig ved Livet
i dine Dages Vår!
Pluk Glædens Rose
før den forgår!*

3.

Den Barm, som aldrig nærer Had,
men lever selv med Lidet glad,
for den er stedse Livets Vej
med friske Blomster strøet.

*Fryd dig ved Livet
i dine Dages Vår!
Pluk Glædens Rose
før den forgår!*

4.

Enhver, som Ærlighed har kær,
som gerne Armod's Talsmand er,
om ham Tilfredshed, Fryd og Fred
en evig Kreds skal slå.

*Fryd dig ved Livet
i dine Dages Vår!
Pluk Glædens Rose
før den forgår!*

5.

Og vorder stundom Vejen trang,
og Modgangs Timen mørk og lang,
så rækker Venskab broderlig
hvert ærligt Hjerte Hånd.

*Fryd dig ved Livet
i dine Dages Vår!
Pluk Glædens Rose
før den forgår!*

6.

Huld tørrer den hver Tåre af
fra Vuggen til den mørke Grav,
i Sorgens Midnat stråler den
med Morgenrødens Glans

*Fryd dig ved Livet
i dine Dages Vår!
Pluk Glædens Rose
før den forgår!*

7.

Den er blandt Livets skønne Bånd.
Slår, Brødre! trofast Hånd i Hånd!
Så vandre vi så let, så fro,
til bedre Skæbners Hjem!

*Fryd dig ved Livet
i dine Dages Vår!
Pluk Glædens Rose
før den forgår!*